

Arrest

nr. 116 795 van 13 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 juni 2013 met referentenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 september 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 oktober 2013.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat C. FERMONT *loco* advocaat M. TAETS en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: “*Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor, omdat het geen middel bevat.*” Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 7 oktober 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 19 november 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 23 september 2013 opgenomen grond, stelt zij dat zij in augustus 2012 gehuwd is met een Nederlandse onderdaan en in november 2012 zich in België heeft gevestigd. Zij heeft een aanvraag ingediend als een familielid van een EU-burger, maar deze werd geweigerd. Zij meent wel degelijk een middel te hebben ontwikkeld in haar verzoekschrift, meer bepaald heeft zij verwezen naar artikel 39/79 van de vreemdelingenwet. Zij meent dus wel een middel te hebben aangevoerd. Zij is van mening dat haar echtgenote op tijdige wijze beroep heeft ingediend tegen de beslissing tot weigering van verblijf genomen in haar hoofde en gezien dit beroep van haar echtgenote schorsende werking heeft, de huidige bestreden beslissing in hoofde van de verzoekende partij niet genomen mocht worden. De beslissing in hoofde van haar echtgenote is immers nog niet definitief. Zij wenst dat de huidige bestreden beslissing van 6 mei 2013 nietig wordt verklaard.

De verwerende partij stelt dat de Raad enkel een wettigheidsonderzoek mag doen en sluit aan bij de beschikking.

2. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift, zoals zij ter terechtzitting ook aangeeft, wel degelijk een middel geput uit artikel 39/79 van de vreemdelingenwet heeft aangevoerd. Er kan derhalve niet gesteld worden dat het verzoekschrift geen middel bevat, waardoor het onontvankelijk zou zijn.

In het kader van een goede rechtsbedeling komt het dan ook gepast voor om de onderhavige zaak naar de algemene rol te verwijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter.
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET